Lietas Nr. 11240011615

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Krāslavā, 2015.gada 17.jūnijā

Krāslavas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs Ģ.Aizsils,
piedaloties tiesas sēžu sekretārei Valsts amatpersona,
prokuroram I.Blaževičam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas mantas zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2015.gada 6.aprīlī, ap plkst.19.30, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Maxima Latvija" veikalā Daugavpils ielā 8a, Dagdā, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties veikala telpās, mantkārīgā nolūkā prettiesiski piesavināties svešu, kustamu mantu, brīvi piekļūstot, slepeni nozaga 0,7 litri tilpuma pudeli dzirkstošā vīna „Alita Muscat" 4,87 *euro* vērtībā. Pudeli paslēpa zem virsjakas un iznesa to garām veikala kasei, kur to aizturēja veikala apsardzes darbinieki. Cietušajai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Maxima Latvija" nodarīts mantisks zaudējums 4,87 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus, nodarīto zaudējumu apmēru un kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

Prokurors arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies prokurora un apsūdzētā viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa apsūdzētajam atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu un noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola reibumā.

/pers. A/ agrāk tiesāts, sods izciests, bet sodāmība nav dzēsta, saukts pie administratīvās atbildības, nestrādā (lietas lapas Nr. 14-15, 19-21).

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot soda veidu, tiesa uzskata, ka no panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, apsūdzētais sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu. Tiesas ieskatā šāds sods atbilst apsūdzētā personībai un soda mērķim. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais turpina izdarīt sīkas zādzības, kā arī par iepriekš izdarītajām zādzībām noteikto sodu –piespiedu darbu ļaunprātīgi nepildīja, jo tas pilnīgi un daļā tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Līdz ar to, neskatoties uz to, ka /pers. A/ solīja pildīt piespiedu darbu, tiesai šādas pārliecības nav. Tādēļ soda mērķi, tas ir, sodīt /pers. A/ par izdarīto un atturēt viņu no jaunu nodarījumu izdarīšanas, sasniedzams ne citādi, kā tikai uz kādu laiku izolējot viņu ārpus sabiedrības. Piespiedu darbs soda mērķi nesasniedza, jo apsūdzētais vajadzīgos secinājumus neizdarīja, tādēļ tā piemērošana nav lietderīga.

Nosakot soda mēru jeb brīvības atņemšanas soda ilgumu, tiesa ievēro Krimināllikuma 38.panta nosacījumus, ka īslaicīga brīvības atņemšana nosakāma no 15 dienām līdz 3 mēnešiem, ņem vērā apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, viņa sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, prokurora viedokli, nodarījuma smagumu, nodarītā zaudējuma nelielo apmēru, to, ka cietušais nozagto preci atguva, un apsūdzētā personību. Ņemot vērā visu lietā konstatēto apstākļu kopumu, tiesa īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu uzskata par pamatotu noteikt tuvu Krimināllikuma 38.pantā paredzētajai minimālajai brīvības atņemšanas soda robežai.

Piemērotos drošības līdzekļus, kas norādīti sprieduma rezolutīvajā daļā, negrozīt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 (astoņpadsmit) dienām.

Drošības līdzekļus – aizliegumu izbraukt no valsts un uzturēšanos noteiktā vietā, /pers. A/ negrozīt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Krāslavas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs Ģ.Aizsils